

Шипка (вижъ планъ № 6). Огъ върха на тази височина се спуща на югъ единъ дълъгъ и сравнително полъгътъ планински контръ-форсъ, който образува нѣколко тераси. На истокъ и западъ той е ограниченъ съ дълбоки, стръмни и скалисти долища. По самия му гребенъ минава шосето отъ Св. Никола за с. Шипка, като образува многочисленни лакатущки. Склоноветъ на този планински масивъ на югъ отъ Св. Никола образуваха централния участокъ на турската блокадна линия. На 600 крачки на югъ отъ Орлиното гнѣздо бѣше расположена първата линия отъ турскитъ окопи. Задъ тѣхъ на 50—60 крачки бѣше построена една дълга съ три фаса траншея (вижъ планъ № 6 голѣмата турска траншея) отъ твърдъ солидна профилъ, приспособена за ярутна отбрана. Мѣстото, гдѣто бѣше построена тѣзи траншея, образува едно малко ушрение по гребеня, което, обаче, не надминува 200 раскрача. На югъ отъ траншеята, на разстояние отъ 300—600 раскрача се възвишаваха три малки батареи въоръжени главно съ полски мортири. Отъ тѣхъ се обстрѣлваше прѣкрасно всичката вътрѣшност на голѣмата траншея. Независимо отъ това, на югъ отъ М. Бердекъ и Лѣсната височина се спущатъ два други паралелни на първия контръ-форса, на които сжщо тѣй бѣха построени отдѣлни малки батареи за обстрѣлване на 2000—2500 раскрача съ кръстосанъ огънь пътя на югъ отъ Св. Никола и вътрѣшността на централнитъ окопи и батареи. На 1 1/2 километръ на югъ отъ голѣмата траншея сжщо бѣха построени като послѣденъ упоренъ пунктъ една друга батарея, заобиколена съ нѣколко пѣхотни окопи.

Движението въ какъва годъ стойностъ отъ Св. Никола на югъ бѣше възможно само по тѣсната 7—8 раскрача ивица, гдѣто минаваше шосето. Отстрани на нѣтъ мѣстността бѣше покрита съ дебелъ снѣгъ и множество остри камане, които правяха достѣпа къмъ турската позиция твърдъ затруднителенъ.